

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DINSDAG 4 JULI 2006 OM 15.00 UUR

Voorzitter: de heer A. Overbeek
Griffier: de heer B. Nijman.

Aanwezig is een vertegenwoordiging van de raad.
Aanwezig is loco-burgemeester de heer M. Divendal.

De VOORZITTER: Dames en heren, als u allemaal gaat zitten. Mag ik u aankondigen, de nieuwe burgemeester van Haarlem: Bernt Schneiders met zijn vrouw Sacha.

De familie Schneiders komt de zaal binnen.

De VOORZITTER: Dames en heren, van harte welkom. Bernt, Sacha, Fietje, Dorien, Fleur. Welkom familie. Sacha, ook gefeliciteerd, vandaag ben je jarig. Van harte. Ook de vertegenwoordigers uit Landsmeer en de gemeente Heemskerk heet ik van harte welkom bij deze speciale zitting van de gemeenteraad van Haarlem oftewel de installatieraad van Bernt Schneiders. Mijn naam is Arjen Overbeek; ik ben plaatsvervangend voorzitter van de gemeenteraad. Degenen die vorige week ook bij het afscheid waren van Jaap Pop, kennen het ritueel. Ik verzoek alle leden van de gemeenteraad en de wethouders op te staan, zodat u weet dat dit ook een raadsvergadering is en waar u deze vergadering mee van doen heeft.

De aanwezige raadsleden en wethouders staan op.

De VOORZITTER: Bernt, vorige week ben je beëdigd door de commissaris van de koningin, de heer Borghouts, ook aanwezig. Welkom.
Dit gezelschap, de gemeenteraad, heeft jou gekozen als burgemeester van de gemeente Haarlem.

Als de gemeenteraadsleden en wethouders weer even willen gaan zitten, graag.

Oké, dames en heren, er zijn diverse sprekers maar voordat ik de eerste spreker het woord zal geven, heb ik twee huishoudelijke mededelingen. De eerste is of u de telefoons wilt uitzetten; dan zal deze bijeenkomst wat makkelijker gaan dan de vorige. En daarnaast, vanuit de organisatie, de temperatuur ligt hier al boven de 29°. Er is echt van alles aan gedaan om het zo koel mogelijk te krijgen en zo dragelijk mogelijk, maar meer dan dit is niet mogelijk. Dus we zullen met gezwinde maar wel gezellige spoed door de vergadering heen gaan.

Mag ik de eerste spreker aankondigen? Dat is de heer Stan Kaatee, fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid en voorzitter van de vertrouwenscommissie en voorzitter van het seniorenconvent. Stan.

De heer KAATEE: Dames en heren, beste Bernt, familie Schneiders. Het is inderdaad behoorlijk warm hier. Het is u misschien ook wel eens opgevallen dat wanneer er een kabinet valt, wij de dagen erop – of het nou een links of een rechts kabinet is – altijd gezegend worden met een hittegolf.
Geachte collega raadsleden, leden van het college van B en W en overige vrienden en genodigden,

“Waar ter wereld vindt men een stad met zulke kwaliteiten als Haarlem heeft?”. Zo begint het lofdicht op Haarlem dat omstreeks 1218 door Dirc Mathijzen werd geschreven. Dat deze frase nog steeds actueel is, blijkt uit het recent aan Haarlem gewijde themanummer van een landelijk opinieblad over “heerlijk Haarlem”.

De kwaliteiten van Haarlem zijn genoeglijk bekend. Een prachtige binnenstad met de oude Bavo als middelpunt, talrijke monumenten en een enorm cultureel aanbod in recent gerenoveerde zalen. Met heel veel plezier heb ik jaren in Haarlem gewoond en gewerkt. Datzelfde geldt voor mijn vrouw en onze onder de damiaatjes geboren drie kinderen. Door politieke, kerkelijke en maatschappelijke activiteiten heb ik de stad goed leren kennen en ben ik van de stad gaan houden. Met pijn in het hart hebben we tien jaar geleden ons huis aan de Oude Groenmarkt verlaten om een andere passie te ontwikkelen. Het burgemeesterschap.”

Dames en heren, voordat u denkt dat ik gek geworden ben: Vrouw? Kinderen? Burgemeesterschap? Haarlem verlaten? Dit gaat uiteraard niet over mijzelf maar dit was hoe de vertrouwenscommissie van de Haarlemse gemeenteraad negen maanden geleden voor het eerst bekend raakte met de persoon Bernt Schneiders. Het begin van zijn sollicitatiebrief voor de functie van burgemeester van Haarlem. Eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat er één lid van de vertrouwenscommissie was die hem wel van daarvoor kende. Dat was ikzelf. Uit de Haarlemse Partij van de Arbeid. We hebben dat ook vooraf in de commissie besproken en we hebben ook afgesproken, en dat hebben we ook zo gedaan, dat ik de heer Schneiders geen vragen zou stellen in de gesprekken, zodat hij niet makkelijkere, of zoals misschien meer in mijn aard zou hebben gelegen –moeilijkere vragen zou hebben gekregen. Maar goed, die brief was dus het begin en uit de brief straalde een enorme passie voor het burgemeesterschap in het algemeen en de stad Haarlem in het bijzonder.

Om bij het eerste te beginnen: Bernt, dit is je derde standplaats als burgemeester. Landsmeer verliet je na zes jaar als ereburger en in Heemskerk heb je je eerste termijn succesvol, bijna, afgerond. Vorige week was er een afscheidspagina in het Noord-Hollands Dagblad gewijd aan het vertrek van de burgemeester van Heemskerk. Als er al sprake was van kritiek, dan was het dat je de gemeente Heemskerk te vroeg hebt verlaten. Alom, bleek uit de pagina's, sprak men de hoop uit dat je opvolger een beetje op je lijkt! Een groter compliment kun je, denk ik, niet krijgen. Zelfs de dorpsdichter, Heemskerk is blijkbaar nog een dorp – dat wist ik niet-, schreef een heus gedicht. Het heet: Bernt naar Haarlem en gaat als volgt:

Bernt naar Haarlem

*De Zaalberg ziet de wilgen treuren
Het centrum heeft zijn weg verlegd
De Broekpolder begint zowaar te kleuren
Assumburgs laatste hoop is geslecht
Plantsoenen zijn strak opgeschoren
De bloempot staat geknipt model
Maar treurnis kun je somtijds horen
In Heemskerk klinkt een afscheidsbel
Een schip gaat de haven verlaten
Vist straks weer op eigen grond
Haarlemse olie smeert de gaten
Het Heemskerkse eiland is gerond.
De tijd voorbij voor Hollandse branden
Hem ontvalt nu het dorpse vuur
Een klam gevoel uit warme handen
Een goede vriend wordt verre buur*

*Haarlem Blij, Heemskerk moet wachten
Op een nieuwe ervaren kapitein
Die moet minstens in gedachten
Een markante Noord Hollander zijn.*

Dorpsdichter Nico Brandjes, dames en heren. Wel een andere stijl dan onze stadsdichter George Moormann, durf ik te zeggen.

Wie zich nog kan herinneren hoe burgemeester Pop indertijd in onze krant werd verwelkomd, realiseert zich dat Bernt Schneiders hiermee een gelukkiger start is gegund! Ik ken Bernt van de Partij van de Arbeid in Haarlem. Er is sinds begin jaren negentig een vriendenclubje waar Bernt ook onderdeel van was. Toen Bernt net benoemd werd tot burgemeester in Landsmeer dachten we: nou gaan we bij die burgemeester eens op bezoek en een beetje herrie schoppen; eens kijken of hij daar een beetje mee om kan gaan. Dus, wij huurden een busje en reden naar het dorp waar wij met piepende banden tot stilstand kwamen en scheef parkeerden voor het gemeentehuis van Landsmeer. Maar ja, Landsmeer is een kleine gemeente, dus in het gemeentehuis zit ook het politiebureau. Nu was het weliswaar vrijdagmiddag, dus er was geen politie meer aanwezig, maar en inderdaad, als in een oude Swiebertje aflevering deed de burgemeester zelf het raam open van het stadhuis, keek verstoord naar buiten, wie dat misbaar op straat toch maakten, en zag dat het zijn – toen nog – vrienden van de Partij van de Arbeid waren. Na excuses en het snel rechtzetten van de auto, gingen we maar een beetje bedremmeld het restaurant in en werd het toch nog gezellig.

Naast de passie voor het burgemeesterschap, was er een tweede element: de passie voor Haarlem. Al in de tijd dat wij elkaar nog alleen kenden uit de Haarlemse Partij van de Arbeid en de gemeenteraad, sprak de passie voor Haarlem al uit alle daden. Dat wonderlijke effect dat de stad Haarlem op sommige mensen toch kan hebben: ik ben er zelf ook mee besmet. Als je teveel door onze binnenstad loopt, dan weet je vanzelf: hier wil ik nooit meer weg. Als ik zelf niet in Haarlem geboren en getogen zou zijn, zou ik na al die afscheidsspeeches die ik de afgelopen dagen heb gehoord en de inhuldigingsspeeches die wij zo meteen nog gaan horen, wel denken dat het een beetje arrogante zelfoverschatting is van Haarlem. Want wij vinden onszelf ook wel heel erg mooi en heel erg gaaf. Dus misschien is een beetje relativiseringsvermogen ook wel weer op zijn plaats. En het is soms goed om te realiseren dat er meer is in de wereld dan Haarlem alleen.

Ik ben daar zelf een slecht voorbeeld van want ik heb het in mijn leven maar anderhalf jaar elders vol gehouden, een half jaar in Stockholm tijdens mijn studie en een jaartje Leiden na een verbroken relatie. Maar dat was voor mij dan ook voldoende om zeker te weten dat ik hier thuis hoor. Bernt is elf jaar weggeweest: zes jaar Landsmeer en vijf jaar Heemskerk. Maar nu, blijkbaar met hetzelfde gevoel, weer terug in Haarlem.

Overigens valt een huis zoeken nog niet mee. Burgemeesterswoningen van vorige burgemeesters staan inmiddels voor enkele miljoenen te koop, en dat is niet te bekostigen uit een huidig burgemeesterssalaris. De stijging van de huizenprijzen is een stuk sneller gegaan dan het salaris van een burgemeester. Misschien moeten we in Haarlem toch de discussie maar eens starten over een ambtswoning. Maar dat doen we op een ander moment en op een andere plek.

De vertrouwenscommissie, waar ik zelf voorzitter van was, kijkt terug op een succesvol doorlopen procedure. Tijdens de gesprekken die wij in het kader van je sollicitatie hadden, bleek ook dat je in Heemskerk éénmaal per jaar een functioneringsgesprek met de fractievoorzitters uit de gemeenteraad aldaar had. Je voorstel om dat in Haarlem ook

zo te doen, neem ik namens het seniorenconvent graag aan. Het is een verdere professionalisering, denk ik, van de verhouding tussen raad en burgemeester. Over de werkzaamheden van de vertrouwenscommissie mag ik uiteraard, hoe jammer ook, verder helaas niets zeggen. Maar ik weet zeker dat ik namens alle leden van de vertrouwenscommissie spreek, als ik zeg dat het zeer bijzonder is om te zien dat de werkzaamheden, waaraan wij meer dan een jaar geleden zijn begonnen, nu daadwerkelijk leiden tot de veranderingen zoals wij die indertijd voor ogen hadden. Zonder iets af te willen doen aan de prestaties van de vorige bestuurders (raadsleden, wethouders én burgemeesters), het zal iedereen opvallen dat in Haarlem een nieuwe jongere generatie stadsbestuurders is opgestaan. Dwars door alle partijen heen. Een enorme verjonging van de raad (hetgeen ikzelf met veel genoegen waarneem), een nieuwe generatie wethouders en nu als klap op de vuurpijl ook een jonge nieuwe burgemeester. Met een andere houding, andere werkwijze, een andere bestuurdersfilosofie. Wellicht ook andere resultaten.

De toekomst zal laten blijken of deze nieuwe generatie klaar is voor haar taken. Wellicht spreken we over twintig jaar over de Haarlemse “Renaissance” in 2006, wellicht spreken we straks over 2006 als het begin van het einde en moeten we over twee jaar de artikel 12-status aanvragen. Ik weet het niet, maar spannend is het wel en wie niet waagt, die niet wint.

Burgemeester Schneiders, wellicht staat over een jaar of tien hier wederom een fractievoorzitter van de dan grootste partij van de stad op het afscheid van de burgemeester met een straatnaambord in zijn handen. Wie zal het zeggen? Wie weet of het wel uw naam is, die op het straatnaambord staat? U zult de gelegenheid hebben, krijgen, om hem te verdienen, maar daar moet wel voor gewerkt worden. Calvinist als u bent, zult u dat ook waarderen. Ik persoonlijk, maar met mij ongetwijfeld de hele gemeenteraad, wens u heel veel succes bij de taak die wij op uw schouders leggen.

De VOORZITTER: Dank je wel, Stan. Dan gaan wij door met de tweede spreker, dat is de heer Vreugdenhil. Hij is fractievoorzitter van de ChristenUnie-SGP en nestor van de gemeenteraad.

De heer VREUGDENHIL: Geachte voorzitter, mijnheer de burgemeester. Dat klinkt toch wel weer even vertrouwd, na een korte stadhouderloze periode. Als Haarlemse gemeenteraad zijn wij bijzonder blij u, Bernt, mijnheer de burgemeester, te kunnen verwelkomen. U kent de stad al geruime tijd. U heeft deel uitgemaakt van de gemeenteraad, u kent de sterke en de minder aantrekkelijke punten van de stad, u bent op de hoogte van de ontwikkelingen in Kennemerland. Het vak van burgemeester is voor u niet nieuw. In het gezin waarin u bent opgegroeid, bent u vertrouwd geraakt met alle aspecten van het besturen van een gemeente zodat u uiteindelijk ook zelf een keuze voor dit mooie vak heeft willen maken. Na Landsmeer en Heemskerk is dit uw derde gemeente. Wij vertrouwen en hopen dat u en uw gezin op soepele wijze zult kunnen inburgeren in de gemeente Haarlem. Het dualisme heeft een nieuwe impuls gegeven aan de ontwikkeling van de stad Haarlem maar deze vernieuwingstendens is zeker nog niet uitgekristalliseerd. Wij hopen dat het duidelijke onderscheid dat er nu ligt tussen de taken van het dagelijks bestuur en de raad niet zal leiden tot vergroting van de afstand tussen de twee bestuursorganen maar juist mag resulteren in een nauwe samenwerking tussen college en de raad. Wij verwachten dat uw open opstelling en makkelijke toegankelijkheid voor burgers ertoe zal leiden dat burgers in toenemende mate het bestuur zien als een partner in de ontwikkeling van de stad. Haarlem is een mooie stad maar geen stad zonder problemen. De werkgelegenheid groeit hier niet zo snel, de woningnood is hoog; een aantal Haarlemmers heeft het niet breed; de Wet maatschappelijke ondersteuning zal binnenkort worden ingevoerd en het is een hele toer om alle krachten te

bundelen om ervoor te zorgen dat iedere Haarlemmer de zorg ontvangt die hem of haar toekomt. Het draait om samenwerking; ook met de omringende gemeentes Zandvoort, Heemstede, Bloemendaal, Velsen, Bennebroek, Haarlemmerliede, de Haarlemmermeer en de andere gemeentes boven en beneden het Noordzeekanaal met respectering van ieders eigenheid. De participatie in de ontwikkeling van de noordvleugel is voor Haarlem van cruciaal belang en de infrastructuur, het wegennet van en rond Haarlem is toe aan een verdere optimalisering. Het aanleggen en onderhouden van netwerken is voor de raad en voor het bestuur een belangrijk instrument voor een kwalitatieve impuls voor de stad. Richting Den Haag, richting Europa en internationaal zou Haarlem kunnen laten zien dat oude steden ook kunnen moderniseren. Wat dat betreft kan Haarlem, onder meer met de ontwikkeling van de Waarderpolder, de spoorzone en het stadsdeel Schalkwijk een voorbeeld geven van wat er met beperkte stedelijke ruimte mogelijk is. Haarlem kent natuurlijk ook een bestuurlijke cultuur. Immers, de provincie is hier ook gevestigd en Haarlem is de hoofdstad van Noord-Holland. U bent zelf bij de provincie werkzaam geweest en met uw kennis en ervaring op dit gebied hopen wij als stad de nodige subsidies en steun van de provincie te kunnen ontvangen om Haarlem provinciaal maar ook landelijk op de kaart te kunnen zetten. Een speciaal punt van aandacht is de vorming van de veiligheidsregio en wij hopen dat het door uw voorganger bereikte bestuurlijke resultaat handen en voeten zal krijgen en dat u in overleg met het rijk, de provincie en samenwerkende gemeentes, alle medewerking zult ontvangen om een adequate structuur en een goed toegeruste organisatie in het leven te roepen. Een organisatie die in staat is de veiligheidsproblemen van deze tijd het hoofd te bieden.

Voorzitter, als leden van de raad hopen wij met u deze stad op een degelijke, heldere en transparante wijze te kunnen besturen. Wij wensen u en uw gezin daarbij alle wijsheid, kracht en zegen toe. Dank u.

De VOORZITTER: Dames en heren, de volgende spreker spreekt namens de organisatie. De gemeentesecretaris van de gemeente, Willem Sleddering.

De heer SLEDDERING: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de burgemeester, dames en heren. Goed dat zo snel na het vertrek van Jaap Pop zijn opvolger geïnstalleerd kan worden. In tegenstelling tot bij de meeste burgemeesterswisselingen, is er bij ons geen sprake van een burgemeesterloos tijdperk. Het was een bijzondere bestuurswisseling dit jaar in Haarlem. Een voorzien vertrek van de zittende burgemeester, een nieuwe burgemeester die al vijf maanden voor zijn in functie treden bekend is, een nieuw college dat zijn toekomstige voorzitter al kent maar de eerste twee maanden van zijn bestaan start met de zittende burgemeester. Voor de zwartkijkers onder ons, een scenario met veel kans op stress en gedoe. Het is echter allemaal uitstekend en in goede harmonie verlopen en dat komt geheel en al door de professionele en ontspannen houding van alle betrokkenen. Bernt Schneiders heeft al veel kunnen rondkijken in het Haarlemse zonder Jaap Pop voor de voeten te lopen. Jaap heeft steeds laten weten dat hij tot eind juni volwaardig burgemeester wilde zijn en geen Heintje Davids op afscheidstournee. En zo is het ook gegaan. Tegelijkertijd heeft hij zijn opvolger her en der geïntroduceerd en ook geïnformeerd. Toen het college in mei een eerste wat langere werkconferentie hield, wij noemen dat een retraite, om te praten over de manier waarop men de komende jaren wil werken, waren daarbij zowel de zittende als de toekomstige collegevoorzitter aanwezig. Ik denk dat ik niet overdrijf als ik zeg dat dit voor bestuurlijk Nederland een uitzonderlijke gebeurtenis was. Door de manier waarop de burgemeesterswisseling zich heeft voltrokken, verwacht ik dat het college zonder tempoverlies zijn werk kan voortzetten. Onze nieuwe burgemeester heeft daarbij ook nog eens het voordeel dat hij Haarlem als voormalig inwoner en vanuit zijn politieke verleden kent. Bovendien heeft

hij in de intergemeentelijke contacten vanuit zijn vorige functie veel met Haarlem te maken gehad. Vanuit die Heemskerkse nabijheid heeft hij ook wel een goed beeld kunnen krijgen van de bestuurlijke verhoudingen in deze regio en de positie van de burgemeester van Haarlem daarin. Door zijn rol in de hulpverleningsdienst Kennemerland en het interregionaal college, heeft hij voorts een goed inzicht in de situatie op veiligheidsgebied in stad en regio. En dat komt goed uit. Want hij moet op het gebied van veiligheid direct stevig aan de bak. Er zijn voorstellen tot veranderingen, beter gezegd: verslechtingen, in de politiewet. Hadden wij gehoopt dat de val van het kabinet deze plannen in de ijskast zou plaatsen, inmiddels wordt er in allerijl getimmerd aan een rompkabinet dat wellicht wel dezelfde plannen zal voortzetten. Naar ik begrijp omdat anders het beloofde zoet dreigt te verzuren, of zoiets. Op veiligheidsgebied zijn er verder urgente zaken als de vormgeving van de veiligheidsregio, de uitwerking van de congruentie en de realisatie van de afgesproken ombuigingen bij de gemeentelijke brandweer, welke van de burgemeester veel tijd en aandacht zullen vragen. Terwijl hij zichzelf verder zal inwerken, moet ook het in april aangetreden college onder zijn voorzitterschap de eigen aanpak en het eigen gezicht gaan vinden. Deze week is het eerste grote raadsdebat over de kadernota waarin de burgemeester kan laten zien hoe hij zijn dubbelrol als voorzitter van zowel raad als college vorm geeft. Vanuit de organisatie zijn er ook grote verwachtingen ten aanzien van de nieuwe burgemeester. Hoewel het idee om de burgemeester bestuurlijk verantwoordelijk te maken voor de organisatie, met het wetsvoorstel over de gekozen burgemeester in de prullenmand is verdwenen, en de portefeuille Personeel en organisatie ook in het huidige college bij een van de wethouders berust, is de burgemeester niet alleen voor de burgers van Haarlem, maar ook voor de medewerkers van de organisatie, het hoofd van het bestuur en bovendien, samen met het ambtelijk management, de verpersoonlijking van de continuïteit van dat bestuur. De organisatie van Haarlem staat aan de drempel van ingrijpende veranderingen: een andere manier van werken - extern georiënteerd, slagvaardig en doelmatig, is de leidraad. Daartoe wordt de organisatie per 1 januari 2008 anders ingericht. Verder wordt er gewerkt aan een personeelsreductie, als gevolg van de bezuinigingsronde uit 2004 en van het recente coalitieakkoord, met zo'n 250 functies. Deze moeten worden gevonden door efficiënter, slimmer en hier en daar minder diepgravend te werken alsmede door vermindering van taken. Door regionalisatie en verzelfstandigingen kunnen, afhankelijk van de daarover nog te nemen besluiten, ook nog eens 450 functies in ander verband dan het gemeentelijke worden voortgezet. In het meest vergaande scenario zal de formatie van de gemeentelijke organisatie van ruim 1700 naar rond de 1000 formatieplaatsen terugvallen. Met de vakbonden is afgesproken dat dit zonder gedwongen ontslagen zal gebeuren, uitgaande van een fors natuurlijk verloop in de komende jaren. Deze grote operatie zal alleen kunnen slagen, als het bestuur zich hierachter stelt en beseft dat er in deze overgangperiode, waarin het dagelijkse werk ook gewoon door moet gaan, weinig ruimte is voor nieuwe veranderingsideeën in de organisatie. Op huisvestingsgebied zullen er, gegeven de staat der gebouwen en de veranderingen in de organisatie, dit jaar toch echt knopen moeten worden doorgehakt. Wij hopen en verwachten dat onze nieuwe burgemeester zich enerzijds schaaft achter de ambities die wij hebben met de veranderende organisatie en zich er anderzijds van bewust is dat er de komende periode veel van die organisatie wordt gevraagd. Vanuit die organisatie wil ik gaarne toezeggen dat wij alles zullen doen om de burgemeester te ondersteunen bij de uitoefening van zijn verantwoordelijkheden. Gedurende het elfjarige burgemeesterschap van Jaap Pop zijn er natuurlijk werkmechanismen ontstaan en gewoontes gegroeid, mede gebaseerd op de gekozen werkwijze van die burgemeester. Als jij het op een andere manier wilt doen, Bernt, dan zijn wij uiteraard bereid en in staat om onze manier van werken daaraan aan te passen. Daar gaan wij het over hebben. Wij in de organisatie kijken vol verwachting uit naar het samenwerken met onze burgemeester Schneiders en we hopen dat jij en je gezin

in Haarlem een hele gelukkige tijd zullen hebben. Mag ik je, als welkomstgeschenk, aanbieden een Haarlemse doos? Dat is een soort variant op de blijde doos die aan alle jonge ouders wordt verstrekt, alleen zitten er dit keer vooral producten van en informatie over de stad Haarlem in. Het is een uitdrukking van onze blijdschap over jouw komst. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dan gaan we door met de volgende spreker, mevrouw Tiny van der Stroom, burgemeester van de gemeente Heemstede en namens de Kring van burgemeesters van Kennemerland en de veiligheidsregio. Mevrouw Van der Stroom.

Mevrouw VAN DER STROOM: Voorzitter, leden van de raad, familie Schneiders, Bernt,

Met je benoeming tot burgemeester van Haarlem feliciteer ik je van harte. Ik doe dat namens de burgemeesterskring Kennemerland, het regionaal college van de politieregio Kennemerland en namens het bestuur van de Hulpverlenings Dienst Kennemerland, bestaande uit de regionale brandweer en de GGD.

Maar Bernt, je bent geen vreemde in Jeruzalem, want van al deze organisaties maak je al deel uit omdat je al burgemeester in onze regio was! Een gewone burgemeester weliswaar en nu dan gepromoveerd tot burgemeester van de centrumgemeente, dus korpsbeheerder en voorzitter van het regionaal college en voorzitter van de hulpverleningsdienst.

Bernt, doordat je er al één van ons was, is introductie in de regio totaal niet nodig. Ook weten we wat voor vlees we in de kuip hebben en ik spreek graag uit dat we alle vertrouwen in jouw leidinggevende rollen hebben. Dat is beslist ook nodig omdat er veel te doen is, zoals door voorgaande sprekers ook al gezegd, op het brede terrein van veiligheid, crisisbeheersing en rampenbestrijding. Regionaal trekken we daar ten behoeve van de eigen voorbereiding als burgemeesters eendrachtig in op. Maar waar het vooral op aan gaat komen, is onze invloed bij de besluitvorming op landelijk niveau en daar zal jij als korpsbeheerder en in andere contacten met Den Haag toch een belangrijk voortouw moeten nemen. Een paar korte opmerkingen hierover. Wat betreft de herziening van het politiebestedel zijn er grote veranderingen op komst; de verhoudingen komen anders te liggen vanwege de nationale directieraad en het regionale politiebestedel. Hoe waarborgen we bij zo'n constructie de lokale inbedding en de inbreng van de gemeenteraad in het regionale politie beleidsplan? Wat betreft de brede veiligheidsregio: gaan de bekende drie kolommen alleen maar samenwerken of krijgt het veiligheidsbestuur ook daadwerkelijk zeggenschap over politie, brandweer en geneeskundige hulp bij ongevallen en rampen; beheer hoort daar onlosmakelijk bij.

Wat betreft meldkamer: verzekeren van publieke borging door deze onder de veiligheidsregio te brengen, is niet gehonoreerd door de Tweede Kamer door het aanvaarden van de Wet ambulance zorg; ook in onze regio zal dat nog de nodige aandacht vergen in de uitwerking. Wat betreft de rampenbestrijding: daar was je zelf, Bernt, in de HDK al de grote trekker van en ik verwacht dat je daar nu ook als voorzitter een verdere doorstart mee maakt. Je onderschrijft het grote belang daarvan in onze verantwoordelijkheid tegenover de burgers. Door dit breed gedeelde besef inmiddels bij de politiek kon je gisteravond op het college Rampenbestrijding voor alle raadsleden van deze regio dan ook opgelucht constateren dat de voorbereiding op de rampenbestrijding zich ontwikkeld heeft van padvinderij tot een serieuze overheidsstaak. Aan de basis van de rampenbestrijding ligt natuurlijk de lokale brandweezorg die we in toenemende mate aan het regionaliseren zijn. Je bent daar zelf al heel actief bezig en we zullen je daar verder in steunen. Dat geldt natuurlijk ook voor het integreren van Haarlemmermeer in de regio Kennemerland. Er is al een ervaren projectleider, maar er moet veel gebeuren, wil

een invlechting zorgvuldig en succesvol verlopen. Dat zal onder jouw leiding gebeuren: veel werk, maar ook veel uitdagingen. Ik wens je namens alle collega's veel succes daarbij en onthoud dat het in de burgemeesterskring altijd heerlijk ontspannen is. Je blijft daar van harte welkom! Gefeliciteerd, Bernt.

De VOORZITTER: Ik zal u snel de volgende spreker aankondigen: Maarten Divendal, loco-burgemeester van de gemeente Haarlem.

Loco-burgemeester DIVENDAL: Ik beloof u, ik zal het kort houden. Geachte voorzitter van de raad, raadsleden, zo hoor ik te beginnen. Maar in dit geval: beste Bernt, Sacha, Fleur, Dorien en Fietje. Het is voor Haarlem een bijzondere dag; voor Heemskerk is het een rare periode geweest. Ik heb begrepen dat ooit een keer in het verleden er een soort relatie is geweest tussen Heemskerk en Haarlem. Dan praten we over de vijftiende eeuw. Als gevolg van de hoekse en kabeljauwse twisten is het kasteel Oud-Haarlem verwoest in Heemskerk. Er is nu weer iets wat wordt verwoest in Heemskerk en dat is het burgemeesterschap. Maar waarmee we nu te maken hebben, lijkt niet op hoekse en kabeljauwse twisten. In je laatste column in Heemskerk schrijf je ook dat je hoopt iets van de gemoedelijkheid van Heemskerk mee te kunnen nemen naar Haarlem. Er valt nog meer over te zeggen. Ook in Heemskerk is nagedacht hoe de inwoners betrokken kunnen worden bij de nieuwe profielschets van de burgemeester. Wat je vaak ziet in dergelijke omstandigheden, is dat men zich toch een beetje op een natuurlijke manier wil afzetten tegenover de voorganger en kiest voor andere dingen. In Heemskerk is dat niet het geval. De 21 inwoners van Heemskerk die hebben meegedaan aan de enquête, denken er anders over. Die zoeken een tweede Bernt Schneiders. Ze kiezen een verbinder, een betrokken iemand, toegankelijk iemand, iemand met diplomatie, iemand die makkelijk contacten kan leggen en onderhouden. En laten dat nou net de dingen zijn die Bernt ook heeft en waarom wij ook blij zijn dat hij in Haarlem komt. Er zijn ook een paar andere onderdelen veel genoemd door de inwoners van Heemskerk en dat zijn zaken die mij ook veel aanspreken en die, als u heeft gehoord van wat onder andere Teus Vreugdenhil en Willem Sleddering hebben gezegd, ook in Haarlem op dit moment wat extra aandacht nodig hebben. Dat zijn de termen realisator, iemand die effectief kan presteren en, wat mij helemaal aanspreekt, is de combinatie van creatief en realistisch. Dus, de profielschets van Heemskerk is hier in Haarlem goed van toepassing en we hebben vanochtend al, in het nieuwe college van B en W in samenstelling met de burgemeester, kunnen zien dat dat goed klikt en dat we ook zin hebben om op een slagvaardige manier met elkaar aan de gang te gaan. Er is nog een laatste opvallend gegeven wat uit het Heemskerkse onderzoek blijkt, en dat vind ik toch wat merkwaardig. Dat is dat de Heemskerkse bevolking het niet belangrijk vindt dat de burgemeester een gezin heeft. Nou kan ik mij voorstellen, dat ook in Heemskerk het gezin van de burgemeester wat op de achtergrond is gebleven. En misschien denken Sacha en de kinderen: het burgemeesterschap is iets van Bernt en wij hebben ons eigen leven. Toch kan ik mij voorstellen dat in Haarlem het burgemeesterschap zo interessant is, dat jullie na verloop van tijd smekend aan Bernt vragen: Bernt, mogen wij aan meer dingen meedoen? Wij willen een onderdeel zijn van wat er allemaal te maken heeft met het burgemeesterschap van een stad als Haarlem. Er gebeurt hier zo veel en we moeten het er nog maar eens over hebben, Sacha, of jij ook de taken wilt doen die bij een burgemeestersvrouw in Haarlem horen: 60-jarige huwelijken, 100-jarigen ... Ik kan je wel zeggen dat de vier wethouders die overblijven, vinden dat dit echt goed gedeeld kan worden in een burgemeestersechtpaar. Bovenal wil ik jullie zeggen: hartelijk welkom in Haarlem. Ik ben een beetje flauw geweest maar ik heb uit het welkomspakket, dat Willem zo mooi heeft samengesteld – de blij Haarlem-baby-burgemeester-doos – drie dingen gehaald om dat welkom-gevoel een beetje te onderstrepen vanuit de rol die ik nu heb als loco-burgemeester. Deze wil ik nu aan jullie

geven. Op de eerste plaats voor de drie dochters een boek dat net in Haarlem is uitgekomen: de ontdekking van Haarlem van Bert Sliggers. Het is een heel leuk boek. In dat boek gaat een jongetje Haarlem ontdekken en krijgt allerlei dingen in Haarlem te zien op een leuke manier. Het boek is officieel voor kinderen van 10 jaar en dat zit er bij jullie tussenin maar ik hoorde van de week van iemand van 25 die het in een adem heeft uitgelezen. Dus volgens mij is het een hartstikke leuk boek. Mag ik het in dit geval aan de jongste geven? Fleur, mag ik het aan jou geven? Dan heb ik nog twee dingen. Een voor Sacha. Het is iets wat iedereen in Haarlem door moeilijke periodes heen kan helpen. Als je een keer denkt: ik zit helemaal stuk, of het nou fysiek is of geestelijk – maakt allemaal niet uit. Haarlem heeft een wondermiddel en dat is de Haarlemmer olie. Iets wat tegen scheurbuik en alle kwalen helpt, helpt ook bij de lastjes die een burgemeestersvrouw zal ondervinden. Bernt, tot slot. Jij moet zodirect ook het podium op komen. Ik zal voor het eerst meemaken dat een burgemeester voor mij echt op de knieën moet want anders lukt het technisch niet om die ketting over jou heen te hangen. Ik had de keuze om een stoel op het podium neer te zetten of jou vragen te knielen, maar het laatste leek mij toch aardiger. Mocht straks die familie van jou denken: in wat voor een gekkenhuis zijn wij nou hier in Haarlem beland? Dan kun jij zeggen: het kan allemaal nog veel erger, ik heb hier voor jullie met zijn vijven vrijkaartjes voor het museum van het Pest en Dolhuys waar de echte gekken uit Haarlem en omgeving worden weergegeven; dan is alles weer heel relatief.

Mag ik jou vragen om op het podium te komen zodat ik, na de officiële benoeming van burgemeester via installatie door de commissaris van de koningin, jou in het bijzijn van de gemeenteraad en alle aanwezigen en belangstellenden, de ambtsketen kan omhangen.

Volgens mij is dat toch wel het echte mooie moment voor de burgemeesterinstallatie.

De ambtsketting wordt omgehangen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Nu kunnen de speldjes weer van je jasje, Maarten. Ik zou om te beginnen een paar mensen willen bedanken. Allereerst natuurlijk alle sprekers die buitengewoon aardig, maar soms ook serieus en soms ook wel een beetje ironisch, gesproken hebben. Stan, Teus, Tine, Willem, Maarten, heel hartelijk dank daarvoor. Ik zou, voordat ik het vergeet want dat zou echt een doodzonde zijn, Nelleke Dinkla ontzettend willen bedanken voor de geweldige organisatie. Ik heb je gevraagd of je een paar bloemen kon organiseren en dat heb je vast gedaan. En natuurlijk Maarten heel hartelijk bedankt voor het omhangen van de ambtsketen. Het is al gememoreerd; het is de derde die ik draag. Zo te voelen de zwaarste, geschraagd door speldjes. Maar zeker ook de mooiste. En ik zie het zo: de keten verbindt mij met Haarlem, met de stad en met de mensen. En dat voelt goed en past als een jas.

Dames en heren, elk mens heeft zo een aantal passies in zijn leven en over een paar zou ik het willen hebben. Over de eerste passie wil ik, gelet op het onderwerp van deze bijeenkomst, een beetje kort zijn. Want die passie betreft namelijk mijn vrouw Sacha. Het is al gememoreerd: die is vandaag jarig. En ik kan mij eigenlijk niet een betere eerste plechtige handeling voorstellen dan haar van harte te feliciteren. En de hint van de loco-burgemeester was natuurlijk duidelijk; er zullen ongetwijfeld nog vele felicitaties van 100-jarigen en anderszins jubilerenden volgen. De volgende passie deel ik ongetwijfeld met velen van u. Het is door Stan Kaatee eigenlijk al een beetje naar voren gebracht en die passie is natuurlijk Haarlem. Door de eeuwen heen heeft Haarlem altijd een enorme aantrekkingskracht op mensen gehad. En Stan citeerde net Dirc Mathijzen 'Waar ter wereld vindt men een stad met zulke kwaliteiten als Haarlem heeft'. Zo begon het toen al en er zouden nog vele lofdichten volgen. Meer recent bijvoorbeeld van Adriën Norjen:

‘Ik wilde zo graag in Haarlem wonen, in een oud rustig huis aan de Leidsche Vaart om ’s avonds te luisteren naar het ruizen der bomen waardoor de zeewind van Holland gaat’. Vorig jaar verscheen in HP De Tijd, een opinieblad, een modern lofdicht op Haarlem onder de titel ‘Heerlijk Haarlem, de stad waar iedereen eigenlijk wel zou willen wonen.’ Toegegeven, het is natuurlijk een beetje chauvinistisch en subjectief maar die lofdichten zijn wat mij betreft allemaal waar en het relativiseren, waar Stan Kaatee toe opriep, dat moeten wij helemaal niet doen. Haarlem is gewoon de mooiste en de beste stad van Nederland. Zo ben ik op een gegeven moment ook aangeraakt door Haarlem en belijdend Haarlemmer geworden. Maar hoe kan dat ook anders, als je op de Oude Groenmarkt woont, waar je dag in dag uit de damiaatjes hoort en waar de kopjes letterlijk stonden te trillen op tafel als er vol vuur werd gespeeld op het Müller-orgel in de Bavo. Toen hebben we Haarlem, met pijn in het hart, na ruim tien jaar verlaten om een andere passie te volgen en dat was de passie van het burgemeesterschap. Wat is er nou zo bijzonder aan dat burgemeesterschap? Het is een baan, ook wel gezegd een ambt, waarin je, als je dat met volle overtuiging invult, heel veel voor mensen kunt doen en veel voor de gemeenschap kunt betekenen. Het is bij uitstek een dienende functie die zich afspeelt in het brandpunt van het maatschappelijk leven. Je kunt helpen om de koers te bepalen, je kunt helpen om het schip van de kant te krijgen en in beweging te krijgen, je kunt helpen om tegenstellingen te overbruggen en je kunt mensen namens de gemeenschap de waardering geven die zij verdienen. Maar bovenal kun je ook bijdragen aan een goede sfeer in de stad. Sfeer, waarin mensen tot hun recht komen, waarin mensen zich veilig voelen, waarin mensen kansen krijgen op eigen benen te staan, waarin mensen zich kunnen ontplooien. Een sfeer waarin mensen zich geborgen en thuis voelen, ongeacht de vraag waar ter wereld je wieg heeft gestaan, welk geloof je belijdt of van welke geaardheid je bent. Het burgemeesterschap is ook een ingewikkeld ambt maar gelukkig heb ik al, het is gememoreerd, een tijdje kunnen oefenen. Eerst in Landsmeer, welkom Landsmeeders overigens. Bij mijn installatie toen, ruim elf jaar geleden, zat de halve raadszaal vol Haarlemmers die mij via hun cadeautjes kwamen inpeperen dat ik voortaan wel op het platteland zou wonen. En ik moet zeggen: de kaplaarzen, de nestkastjes en het boekje ‘Wat zie ik op de boerderij’ zijn goed van pas gekomen. Maar veel belangrijker is dat je in zo’n kleine gemeente het bestuurlijke handwerk goed onder de knie krijgt. Met vage of abstracte verhalen kom je in het wel zeer zichtbare frontliniestuur niet weg. Je moet het allemaal precies weten, je moet het in heldere taal kunnen vertellen en je moet tastbare resultaten laten zien. Vervolgens ben ik naar het middelgrote Heemskerk gegaan en daar heb ik geleerd hoe belangrijk het is om een goede, constructieve sfeer in bestuur en politiek te hebben. Geen politiek om de politiek maar politiek die zich steeds de vraag stelt wat de gemeenschap of wat het individu er aan heeft. En dan blijkt je hele grote stappen te kunnen maken met weinig en ook kort vergaderen. Overigens kreeg ik bij mijn afscheid afgelopen vrijdag daar ook heel leuke cadeautjes en voor de buitenpoort, als die niet weten dat Haarlemmers ‘muggen’ genoemd worden: Autan muggenverjager, beschermt zes tot acht uur tegen muggen. Volstrekt nutteloos cadeautje. Maar goed, die ervaringen in Landsmeer en Heemskerk vormen je natuurlijk en zijn bepalend voor de stijl van besturen die je ontwikkelt. En zo ben ik gevormd tot wat ik zou willen noemen ‘een basaal bestuurder’; die dingen doen waar de mensen op zitten te wachten en dat is vooral, denk ik, een goed beheer van de openbare ruimte. Daar begint het, want dat is wat mensen dagelijks van het gemeentebestuur waar kunnen nemen. Met een praktische inslag en zonder al te veel omhaal van woorden. Kort samengevat: houd het een beetje simpel. En misschien ligt de tijd van de ronkende politieke verhalen in de raadszalen wel een beetje achter ons en zal het gemeentebestuur de komende jaren toch veel meer op uitvoering gericht moeten zijn. Zo, dames en heren, komen er twee passies samen. De passie aan de ene kant voor Haarlem en aan de andere kant de passie voor het burgemeesterschap. Een jongensdroom gaat daarmee in vervulling maar ik heb mij al

gerealiseerd vanaf maandagmorgen half negen dat de tijd van dromen voorbij is en dat het een periode van keihard werken wordt want er ligt echt heel veel werk in Haarlem. Als ik de agenda in enkele woorden moet samenvatten, dan zou ik zeggen: op orde brengen en afmaken. Er is de laatste tijd heel veel nieuw beleid ontwikkeld en er is veel tot stand gebracht. Kijk vooral naar de geweldige investeringen in de culturele sector. Dan liggen er uitgewerkte plannen voor de Spoorzone, voor woningbouwprojecten, voor een nieuw stadion en ga zo maar door. En de kunst is om die plannen binnen de financiële kaders en in goede harmonie met de stad tot uitvoering te brengen. En dat laatste, heb ik wel begrepen, is niet makkelijk want bouwen in Haarlem is emotie. Emotie uit betrokkenheid met de stad. Vooral Spaanse architecten moeten in Haarlem op hun hoede zijn. Denk aan het Enschede-complex en denk ook aan de plannen aan de Dreef. Het Haarlemse volk laat zich niet alles aanleunen en mensen met historisch besef weten dat want, was het niet in de zestiende eeuw dat onze eigen Kenau Hasselaar de Spanjaarden eigenhandig de stad uitwerkte? Tegenwoordig doen wij dat anders en daarom willen Jan Nieuwenburg, de wethouder van Ruimtelijke ordening, en ik graag zo snel mogelijk met het provinciaal bestuur praten om te kijken hoe we een goed en mooi plan met veel draagvlak aan de Dreef kunnen realiseren. Maar los van het bouwen, zullen we ons eerst en vooral moeten concentreren op het op orde brengen van de financiële situatie, zullen we de stad moeten verfraaien door te investeren in het onderhoud en zullen we een goede en betaalbare oplossing moeten vinden, het is net ook door de secretaris genoemd, voor de huisvesting van ons ambtelijk apparaat en dat apparaat, ook al gememoreerd, moet ook nog worden afgeslankt. Daar gaan wij als college eendrachtig aan werken. Hilde, Maarten, Chris en Jan, we staan voor een stevige klus die we wat mij betreft op een blijmoedige en vriendschappelijke manier met elkaar gaan klaren en gelukkig staat Willem ons met al zijn collega's terzijde. En dan zijn er natuurlijk nog een paar onderwerpen die ik moet noemen die specifiek in de burgemeestersportefeuille vallen: de veiligheid, meer in het bijzonder de vorming van de veiligheidsregio inclusief de Haarlemmermeer en Schiphol. Wij hebben een uitstekend team om daar misschien wel de beste veiligheidsregio van Nederland van te maken. En als dat is gelukt, moeten we vooral nadenken over een verdere opschaling naar een regio zonder gekunstelde grenzen. De huidige regio's Amsterdam, Haarlem, de Zaanstreek en IJmond hebben alle een betrekkelijk hoog risicoprofiel en wat ligt er nou meer voor de hand dan de krachten te bundelen zodat wij onze inwoners optimaal kunnen beschermen. Over onze inwoners gesproken, we willen proberen om als ambtelijk apparaat, nog meer dan nu het geval is, de inwoners te betrekken bij het beleid en de besluiten van het bestuur en dan gaat het dus niet alleen maar om dat we luisteren maar we zullen er voor moeten zorgen dat mensen herkenbare resultaten zien van hun inbreng. Gisteren werd in de raad door de CDA-fractie al gevraagd of we het Heemskerkse model nog in gaan voeren; daar zal ik donderdag wel een antwoord op geven. Dan is er de portefeuille Economische zaken waar ik heel veel zin in heb. Ik hoop dat ik snel met de vertegenwoordigingen uit het bedrijfsleven kan praten om samen de agenda voor de komende vier jaar te bepalen. Niet in de laatste plaats, dames en heren, is er dan het voorzitterschap van onze gemeenteraad. Geachte raad, u zit vooral daar en daar heb ik gezien, ik kom uit u voort; ik heb het raadswerk altijd met heel veel plezier gedaan en ik verheug mij op onze samenwerking waarbij ik mij ervan bewust ben dat u het hoogste orgaan in de gemeente bent. En van mij mag u een betrokken en bovenal objectieve invulling van het voorzitterschap verwachten. Dames en heren, voor ik afrond, wil ik nog aan twee personen iets zeggen. Allereerst natuurlijk aan mijn voorganger, Jaap Pop. Jaap, onze paden hebben zich vaak gekruist en dat is over en weer goed bevallen. Ik ben blij dat je in de buurt blijft en dat je mijn onbezoldigd adviseur wilt zijn. Bij het opruimen van mijn werkkamer vond ik laatst het Haarlems Dagblad dat verslag doet van je installatie zo'n elf jaar geleden en de kop

luide: 'Haarlemse politici verwachten veel van Pop'. Als ik het zo zie, zijn die verwachtingen goed uitgekomen en in dat artikel werd ook ene Schneiders, een toenmalige fractievoorzitter geciteerd en die stelde dat Haarlem een wethouderstad is en dat de burgemeester zich vooral niet met het beleid mag bemoeien. Gezien de recente ontwikkelingen in de stad, waar je bij je afscheid terecht veel waardering voor hebt gekregen, heb je mijn advies toen in de wind geslagen. Een verstandig besluit van je dat mij bovendien de vrijheid geeft om ook jouw adviezen zo nu en dan eens te negeren. Roel de Wit, onze oud-commissaris van de koningin. Ik zou zeggen; good old Roel en Corry natuurlijk. Roel, vanaf mijn 25^e ben je mijn coach en opleider in het openbaar bestuur geweest. Ik ben bij jullie begonnen als een soort pedel met het afroepen van namen op de nieuwjaarsreceptie op het Provinciehuis. De Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen, afdeling Wervershoof. Toen ik uitvloog, ben je mij altijd blijven volgen en heb je mij wijze raad gegeven. Dat schept een band en na Sacha waren jullie de eersten die hoorden dat we terug naar Haarlem zouden komen en het leek wel of jij dat nog veel mooier vond dan ik. Maar dat kan natuurlijk niet. Een betere patroon in het openbaar bestuur had ik echt niet kunnen treffen.

Dames en heren, ik hoop dat we er samen iets goeds en iets moois van zullen gaan maken, dat we samen zullen gaan voor Haarlem. Dat Haarlem de stad is en blijft waar je goed kunt wonen, waar je goed kunt werken en waar je goed kunt ondernemen. De stad waar je kansen kunt pakken en waar je veilig en vrij kunt voelen en natuurlijk ook de stad die voor je klaar staat als het tegen zit door ziekte of door werkloosheid. Kortom, de stad waar niemand aan zijn lot wordt overgelaten. Haarlem, u kunt op mij rekenen!

De VOORZITTER: Dames en heren, Bernt, met het omhangen van de ambtsketen dacht je er natuurlijk al te zijn en vandaar een mooie speech ...

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik wil gewoon aan het werk.

De VOORZITTER: Je wilt gewoon aan het werk. Dat klinkt heel goed maar toch zijn er twee functies, en het is al gezegd, en graag wil ik ze nog een keer benoemen, waarvan ik denk dat het verstandig is dat ik daarbij ook nog iets ga overhandigen om jou echt aan de slag te laten gaan. Het eerste is dat Bernt ook meteen onze voorzitter van het presidium is. Het presidium, de meet- en regelkamer van de gemeenteraad met Denise Eikelenboom, Sharon Gesthuizen, Jur Visser, de griffier Ben Nijman, mijn persoon en jij als voorzitter. Wij zullen streven in de komende jaren om het gezelschap, de gemeenteraad, goed te laten functioneren, de echte meet- en regelkamer. Een tweede functie die jij hebt, en dat is door verschillende al gezegd en je zei het zelf ook al, je bent ook voorzitter van de gemeenteraad en dat betekent ook dat jij ons leidt door de vergaderingen en af en toe ook de besluiten af gaat hameren en daarbij hoort natuurlijk, naast je ambtsketen, ook de hamer. En deze wil ik symbolisch aan je overhandigen. Alsjeblieft.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dank je wel.

De VOORZITTER: Ik wil de hamer weer even terug want we zitten in een geschorste vergadering, voor de formalisten onder ons. We zijn heel druk met de kadernota en donderdag gaan we weer verder en dan zullen we donderdagavond ook zien hoe Bernt het als voorzitter in de gemeenteraad doet. Dat zal allemaal wel goed komen. Bernt, bedankt ook alle sprekers, alle aanwezigen. Wij gaan zodirect naar de receptie op het stadhuis.

Een enkele huishoudelijke mededeling: de eerste is dat ik graag zie dat Bernt met zijn vrouw en kinderen als eerste de ruimte verlaten en verder verzoek ik iedereen tassen en jassen mee te nemen want u komt hier niet meer terug. Ik schors de vergadering; donderdag gaan wij om vijf uur verder. Een prettige dag!

.

Vastgesteld in de vergadering van 21 september 2006.

De griffier,

De voorzitter,

mr. B. Nijman

mr. B.B. Schneiders